

Boodschap voor het einde van de Ramadan, Îd al-Fitr 1423/2002

Christenen en moslims en de wegen naar vrede

Beste moslimvrienden

1. Het is mij altijd een genoegen om u te schrijven ter gelegenheid van 'Îd al-Fitr', de afsluiting van de Ramadanmaand, om u de welgemeende groeten over te brengen namens de Pauselijke Raad voor de Interreligieuze Dialoog en namens de gehele katholieke Kerk. Wij vinden het fijn dat wij steeds meer reacties op onze Boodschap ontvangen en ook groeten ter gelegenheid van onze eigen feestdagen, vooral met Kerstmis. Wij stellen ook met genoegen vast dat op vele plaatsen op lokaal niveau intensiever contact tussen christenen en moslims ontstaat.

2. U realiseert zich ook, beste vrienden, hoe acuut het *vredevraagstuk* in onze huidige wereld is geworden. Situaties waarin oorlog heerst, zijn als een open wond in het hart van de mensheid, vooral al die conflicten die reeds vele jaren voortduren, of dat nu is in het Midden-Oosten, in Afrika of in Azië. Dit soort conflicten eist in vele landen talloze onschuldige slachtoffers en doen de bevolking zich vertwijfeld afvragen of er in de nabije toekomst weer vrede zal heersen in hun land.

3. De oorsprong van de *redenen voor conflicten* is vaak gelegen in de harten die zich weigeren open te stellen voor God. Zulke harten kenmerken zich door egoïsme, door een ongebreideld verlangen naar macht, overheersing en rijkdom, ten koste van anderen en zonder enige aandacht voor de noodkreet van hen die hongeren en dorsten

naar gerechtigheid en vrede. De diepste oorzaken van oorlogen zijn bekend, maar het gaat er in de eerste plaats om om met elkaar *de wegen naar vrede* te verkennen.

4. Als gelovigen in de Ene God zien wij het als onze taak om ons in te zetten voor vrede. Als christenen en moslims geloven wij dat vrede bovenal een geschenk van God is. Daarom klinkt in onze beide gemeenschappen een *gebed om vrede*. Dat is iets waartoe wij altijd geroepen zijn. Zoals u weet, heeft paus Johannes Paulus II vertegenwoordigers van verschillende godsdiensten uitgenodigd om op 24 januari 2002 naar Assisi, de stad van Franciscus, te komen, om te bidden en zich te wijden aan de vrede in de wereld. Vele moslims uit verschillende landen hebben aan het succes van deze dag bijgedragen. Alle aanwezigen werden opgeroepen om de vlam van de

hoop, gesymboliseerd door de lamp die iedere officiële vertegenwoordiger meedroeg, niet te laten doven. Onze Raad onderzoekt van zijn kant de beste manier om ons voor deze zaak in te zetten.

5. Bij het bereiken en bewaren van vrede is er een belangrijke taak weggelegd voor de *godsdiens*, iets wat dezer dagen meer dan ooit wordt erkend door de burgerlijke samenleving en de overheden. In dit opzicht is onderricht een terrein waarop de godsdiens een bijzonder bijdrage kunnen leveren. Wij zijn ervan overtuigd dat onderricht een onderdeel vormt van de wegen die naar vrede leiden, omdat men daardoor zijn eigen identiteit en die van de ander kan leren herkennen. Die identiteit zal worden verklaard zonder in strijd te geraken met die van onze broeders en zusters, alsof de mensheid uit antagonistische kampen opgebouwd zou kunnen zijn. Vrede brengt per definitie met zich mee dat de menselijke persoon in waarheid en gerechtigheid wordt benaderd. Bij onderricht voor vrede gaat het

ook om erkenning en acceptatie van diversiteit, evenals om training in crisismanagement, om te voorkomen dat crises onttaarden in conflicten. Het doet ons genoegen om te zien dat er in verscheidene landen op dit vlak al meer samenwerking tussen moslims en christenen tot stand is gekomen, met name op het gebied van een eerlijke herziening van schoolboeken.

6. In deze voor u bijzondere tijd, de Ramadanmaand, waarin vasten, gebed en solidariteit u innerlijke vrede schenken, wil ik deze gedachten over de wegen naar de vrede met u delen. Ik wens u dan ook veel vrede toe, vrede in uw hart, in uw familie en in uw land en ik bid voor u om de zegen van de God van de Vrede.

MICHAEL L. FITZGERALD
voorzitter

Vertaling: drs. P.C. de Die